

zastaveno. V současné době žalobce neplatí žádné z dohodnutých záloh. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud zrušil usnesení soudu prvního stupně.

3. K podanému odvolání se vyjádřil žalobce. Usnesení soudu prvního stupně považuje za správné a zcela v souladu s právem. V řízení z rušené držby se soud nezabývá oprávněností držby, ale pouze existencí držby a jejím svémocným rušením. Existence držby i její rušení přitom byly bez pochybností prokázány. Žalovaná uzavřela s žalobcem dohodu o tom, že žalobce byt zrekonstruuje na vlastní náklady a bude mít právo tam bydlet. Žalobce rekonstrukci provedl na vlastní náklady, jednak ze svých prostředků, jednak z hypotečního úvěru. Skutečnost, že byt spolu s žalobcem obývá i jeho přítelkyně a syn, byla několik let bezproblémová, žalovaná proti tomu nic nenamítala a problémy nastaly až v roce 2016 (cca rok po narození syna žalobce). Žalovaná sama uznala svémocné rušení držby, když odmítá obnovit přívod vody. Své jednání omlouvá smyšlenými okolnostmi o úmyslném vytápění, přičemž žalobce ani jeho přítelkyně žalovanou nevytápí a nikdy nevytápěli. Tvrzené prosakování vody v domě se také nezakládá na pravdě. I kdyby došlo k nějaké havárii, žalovaná by měla přívod vody přerušit pouze na nezbytně nutnou vodu, provést opravu a následně přívod obnovit. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně potvrdil a přiznal žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení v plné výši.
4. Dne 1. 8. 2019, před zahájením jednání odvolacího soudu vzala žalovaná své odvolání proti usnesení soudu prvního stupně v celém rozsahu zpět. Žalobce s tím vyslovil souhlas a vzdal se nároku na náhradu nákladů odvolacího řízení. Z tohoto důvodu se jednání již nekonalo.
5. Podle § 207 odst. 2 věta první zákona č. 99/1963 Sb. v platném znění, občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.), dokud o odvolání nebylo rozhodnuto, je možno vzít je zpět; v takovém případě odvolací soud odvolací řízení zastaví.
6. Odvolací soud tak postupoval podle shora citovaného zákonného ustanovení a odvolací řízení zastavil.
7. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o.s.ř., § 146 odst. 2 o.s.ř. a § 151 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalovaná zpětvzetím svého odvolání proti usnesení soudu prvního stupně procesně zavinila zastavení odvolacího řízení, nicméně žalobce se náhrady nákladů odvolacího řízení výslovně vzdal. Proto žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
8. Ve výroku III. pak odvolací soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, rozhodl s ohledem na zastavení řízení před jednáním odvolacího soudu o vrácení části zaplaceného soudního poplatku z odvolání ve výši 4 000 Kč, tj. po snížení zaplaceného soudního poplatku z odvolání o 20 %, minimálně o 1 000 Kč, které se nevrací.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 1. srpna 2019

Mgr. Roman Fremr, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lepská.